

Zlagal bi se, če bi zapisal, da intervju z enim najbolj perspektivnih športnikov na Koroškem, ki je bil opravljen tik pred Damirjevo vrnitvijo v ZDA pred dobrim mesecem dni, namenoma objavljamo dober mesec po koncu olimpijskih iger v Pekingu. Vseeno verjamemo, da boste z zanimanjem prebrali nekaj zanimivosti iz zakulisnega dogajanja na Kitajskem. Damir nam je poslal nekaj ekskluzivnih fotografij, ki si jih lahko ogledate TUKAJ, hkrati pa je na intervjuju še enkrat več dokazal, da je izjemno sproščen in odličen sogovornik.

Obljubljamo, da bomo v prihodnje Damirjeve rezultate kot do sedaj spremljali ter vas o njih obveščali. Upravičeno se lahko nadejamo, da bo leta 2012 na Ravnah zelo veselo, če bo le vse šlo vse po načrtih. Upamo, da bo Bajta zraven.

Kako je bilo pred tekmo s tremo?

V predtekmovanju je sploh ni bilo, potem v polfinalu pa kar... Hotel sem se je znebiti, vendar ni šlo, ker so bili v tisti posebni sobi vsi tako »naspidirani«. Vsi so bili živčni, veliko so skakali, nekateri celo do stropa (*smeh*). In ravno zato sem verjetno imel tudi nekaj treme.

Kakšen je sploh postopek pred štartom?

Pol ure pred štartom grem v bazen za razplavanje, ampak samo toliko, da se zmočim, največ za kakšno minuto. Nato se obrišem, sledi oblačenje kopalk, ki traja skoraj pol ure – pri ženskah tudi do 45 minut. Nato se gre v posebno sobo, kjer se zberemo vsi tekmovalci v (pred)tekmovalni skupini.

In tam potem skupaj gledate televizijo?

Ja, ampak ne spremljamo nastopov drugih tekmovalcev v naši disciplini, ker neposrednega prenosa niti ni. Kar je meni osebno ljubše, saj se tako ne obremenjujem s časi sotekmovalcev.

Kar osem zlatih medalj je osvojil Michael Phelps, okrog njega se je dvigalo ogromno prahu. Sta se srečala?

Ne. V Pekingu ni bilo možno priti do njega, ker je bil preveč zaseden. Neprestano so ga nadlegovali novinarji in drugi. Sicer ga poznam, saj sva bila skupaj na pripravah v Ameriki – jaz z našo univerzo on pa s svojim klubom.

Kakšen pa je?

Malo vzvišen. Sicer ima do tega pravico... Med plavalci pa ni najbolj priljubljen.

Zato, ker je tako dober?

Tudi zato. Ampak ima do drugih plavalcev čuden pristop - »jaz sem najboljši, nihče mi nič ne more.«
No, nekateri ga imajo radi,

Prispeval Igor Ranc
Torek, 30 September 2008 01:12

ampak večina pa ne.

Kaj pa tvoji sotekmovalci? Kakšne odnose imate?

»Prsači« smo taki »v redu«, zato se dobro razumemo. (smeh)

Koliko SMSov si dobil po obeh tekmah?

Niti ne tako veliko. Od prijateljev, družine, od ostalih pa bolj preko mejlov in Facebooka. Sara (*/ sakovič, op. p.*) je dobila 450 SMSov. Pač, nič kaj posebnega se ni zgodilo z mojim telefonom.

Pogosto se zgodi, da športniki ali kdorkoli drug dobi ogromno novih »prijateljev«, ko doseže dobre rezultate ali se mu zgodi kaj posebnega. Kako je s tem pri tebi?

Lahko rečem, da sem opazil nekaj sprememb. Po Ravnah sem se kar skrival teh nekaj dni. (*smeh*)
Predvsem prek Facebooka imam ogromno novih prijateljev, ki jih niti ne poznam. Na Koroškem me sedaj pozdravljajo nekateri, ki me pred Pekingom niso.

Veliko razburjenja je pri nekaterih povzročilo dejstvo, da ste plavali dopoldan, kar ni običajna praksa. Menda naj bi na to vplivali Američani, ki so želeli Phelpsja spraviti v prime-time programa televizij. Je to plavalce motilo?

V predtekmovanju smo plavali popoldan, kar je bilo super. Finala in polfinala pa so se plavala dopoldan. Ogromno je bilo pritožb, da to ni primerno, saj so vsi vajeni, da popoldne plavajo bolje. Nekateri zaradi tega, ker niso vajeni plavanja dopoldan sploh niso prišli v finale, kljub temu, da bi tja načeloma spadali. Izpadli so nekateri resni kandidati za medalje.

Vendar si ti tudi dopoldan plaval bolje od svojega osebnega rekorda pred Pekingom.

No, verjetno je tudi name to vplivalo, vendar me je očitno Medo (*njegov trener Matija Medvešek op. p.*) tako dobro pripravil.

Pa tudi Bajta je bila na enem od treningov.

Ja, tudi to. (*smeh*)

Kaj pa sam rezultat? V naši reportaži iz treninga si napovedal, da bi lahko plaval okrog 1:00:80. Ko sva govorila po obeh pripravljalnih tekmah (Dubrovnik in Radovljica), si svojo napoved zvišal na 1:01:00. V Pekingu si odplaval državni rekord 1:00:35 in svoj rekord izboljšal za dobro sekundo, kar je v šprintu ogromno.

Sploh ne vem kaj se je zgodilo, bil sem izjemno presenečen. Ne vem od kod...

Prispeval Igor Ranc
Torek, 30 September 2008 01:12

Doping?

(smeh) Zdelo se mi je, da rezultat ne bo kaj posebnega. Potem pa... Verjetno je nek faktor tudi v novih kopalkah, in pa tudi v sami atmosferi.

Kako so tvoj uspeh komentirali sotekmovalci? Se te kaj bojijo, glede na to, da si med mlajšimi?

Ne, vsi so mi čestitali, saj takega rezultata ni nihče pričakoval. Najbolj vesel je bil pa naš Turk.

Si pred štartom poslušal kakšno glasbo? Na štartu je videti ogromno tekmovalcev s slušalkami v ušesih...

Ne, nisem. S slušalkami so na štartu običajno tisti, ki imajo pogodbe s proizvajalci. Phelps ima ponavadi »ful« na glas, da še vsi ostali slišijo nek rap. Jaz sem se raje pogovarjal z Oenom (*No rvežan, ki je osvojil srebro na 100m prsno, op. p.*) , saj se s pogovorom bolj sprostim in odmislim tekmo.

Dober rezultat ti je verjetno dal nov motiv?

Ja, skušal se bom čim bolje pripraviti na svetovno prvenstvo v kratkih bazenih, ki bo prihodnje leto. Sicer pa se bom sedaj na začetku priprav bolj posvečal študiju.

Do sedaj si plaval 50 in 100m prsno? Kaj pa 200m?

Mogoče kdaj. Pred petimi leti sem plaval 200, pa sem si naredil sramoto. Tehniko imam bolj primerno za krajše razdalje, zato bom najverjetneje ostal na 50 in 100.

Kaj so ti dejali slovenski trenerji, ki so vas spremljali v Pekingu?

Čestitali, nato pa so me vprašali, če sem »znorel«. Pred odhodom v Peking sem šel na morje za tri dni in zato od mene nihče ni pričakoval takšnega rezultata. Ameriški trenerji pa so mi pošiljali SMS s čestitkami, klasičnim »good job« in »komaj čakamo, da te vidimo.« Vsi so bili zelo presenečeni.

Od kje toliko rekordov v Pekingu? (postavljenih je bilo 25 svetovnih in 65 olimpijskih rekordov, op. p.)

Vsi so se pripravljali vso sezono, zato so bili na Kitajskem v top-formi. Svoje sta dodala tudi odlični bazen, kopalke in gledalci. Običajno na tekmah ni toliko gledalcev. Nora atmosfera.

Če bi bile olimpijske tekme v Ravenskem bazenu, bi tudi pri nas padlo toliko rekordov?

Nekaj gotovo, ne pa toliko.

Komu si bolj privoščil zmago na 100m delfin – Phelpsu ali Čaviću iz Srbije? (Čavić je izgubil za eno stotinko, op. p.) Če bi zmagal Čavić bi se gotovo vpisal v zgodovino kot plavalec, ki je Phelpsu preprečil rekordnih osem kolajn.

Čaviću, tudi zato, ker je moj prijatelj. Skupaj sva sedela na letalu iz Pekinga in sva se o tem pogovarjala in v bistvu sploh ni bil kaj pretirano potrto, ampak je dejal, da mu je zelo všeč, da vsi govorijo o njem in Phelpsu in da ni razočaran. Je pa rekel, da je pač škoda. Res je, da je bil Phelps že zelo utrujen, in bi popolnoma spočito najverjetneje lažje zmagal. Nekaj je bilo govora o tem, da je dejansko zmagal Čavić, saj se je uradni rezultat pojavil šele čez tri sekunde, vendar se je po kasnejši analizi pokazalo, da je res zmagal Phelps.

Kdo od naših športnikov te je osebnostno najbolj pozitivno presenetil?

Kozmus, Žbogar, Sara. In pa Petkovšek, s katerim sva šla skupaj na Kitajski zid. Zelo sva se »zaštekala«, res je super.

Kdo naj na Ravnah nastopa na tvojem sprejemu, ko se vrneš iz olimpijskih iger v Londonu?

(smeh) Kakšen dober DJ.

Kulinarične specialitete na Kitajskem?

Nič posebnega. Vse najbolj bizarne jedi so za en mesec prepovedali.

Kdaj lahko pride Bajta na obisk v Kalifornijo?

(smeh) Kadar želi.

Kako komentiraš laž Jolande Bertole v eter na RTV pred kvalifikacijami, da si ostal do konca na otvoritveni slovesnosti, ter da si si to zelo želel in da si bil izjemno vesel, ko so ti dovolili, da si jo ogledaš do konca?

Brez komentarja. (smeh) Nisem bil tam, je pa ta mimohod zelo naporna stvar, saj najprej čakaš v neki telovadnici, potem pa še na stadionu. Ker čakaš v telovadnici programa itak ne vidiš. Na stadionu je bilo menda neverjetno vroče, tako da je otvoritev bolje gledati doma pred televizorjem.

Kaj pa kitajščina? Si osvojil kaj besed?

Nekaj osnov. »Zdravo«, »hvala«. Torej dve besedi (smeh).

Kaj si počel v Pekingu po svojih nastopih? (*Damir je tam ostal še 10 dni, op. p.*)

Ogromno različnih stvari, ogledal sem si nekaj glavnih turističnih zanimivosti in pa kar nekaj tekmovanj – košarka (Nemčija – ZDA), tenis (Nadal – Gonzales), šprint na 100 m v atletiki...

Usaina Bolta.

Ja.

Kako pa si prišel do vstopnic?

Z akreditacijo. Vnaprej smo napisali, na katera tekmovanja želimo in potem so nam Kitajci priskrbeli vstopnice.

Torej je bila za te vstopnice velika gneča?

Niti ne, saj je imela velika večina športnikov še tekmovanja (*Damir je z nastopi zaključil že drugi dan iger, op.p*). Poleg gledalcev ni bilo opaziti pretirane gneče s strani športnikov, je pa res, da smo sedeli med gledalci in ni bilo nekih posebnih območij za športnike. Ampak jaz sem šel naprimer pri košarki sedet kar naprej...

Na klop ZDA?

Ne, ne. V prvo vrsto. Dobro sem slišal trenerja, kakšna navodila daje in pa gledal igralce na klopi. Opazoval sem LeBrona Jamesa – deluje živčno in imaš potem občutek, da bi najraje zabijal kar iz klopi.

Kakšna pa so bila trenerjeva navodila?

Tipični ameriški način – kot pri nas v plavanju: dobri ste, »*Good job*« in podobno. Nekaj malega tudi taktike.

Si v olimpijski vasi srečal kakšne »zvezdnike«?

Ja. Nadala, Federerja, Bolta... Jamajčani so bili kar v sosednjem bloku, zato smo se videvali vsak dan. Bolt je sicer za razliko od nekaterih Američanov čisto »skuliran«, brez nekih verižic, širokih hlač in tega.

Kaj te je na Kitajskem najbolj presenetilo?

Ljudje so zelo pridni. Imeli smo enega, ki nam je pri vhodu v blok vsak dan, ves dan, odpiral

vrata. Izjemno so bili ustrezljivi, vseskozi bi nekaj pomagali... Angleško so govorili bolj slabo, zato smo mogli uporabljati papirčke in prevajalce – naprimer za prevoz na različne lokacije.

Kako daleč od bazena ste stanovali?

5 minut. Vse je bilo na dosegu nog, pa tudi sama organizacija je bila na vrhunskem nivoju. Vsi, ki so že bili na olimpijskih so razlagali, da so bile te najboljše do sedaj. Tudi hrana v obeh jedilnicah je bila dobra.

Pa so tam jedli tudi največji zvezdniki?

Mogoče kakšno večerjo, sicer pa ne, saj sploh ne bi mogli normalno jesti, ker se okrog njih v trenutku nabere ogromno ljudi. Tudi sicer so imeli pri hoji po vasi nekateri velike probleme. Ronaldinho je imel tako zaščito celotne nogometne ekipe, saj so hodili okrog njega, da se mu nihče ni mogel približati. V bistvu je kar naporno, in se ti kar zasmilijo.

Kaj pa prehrana pred tekmo?

Klasika. Testenine in meso. Po tekmi pa samo v McDonaldsu. (*smeh*) McDonalds je bil sponzor in je bilo zato vse zastonj. Nekateri, ki so prvič videli McDonalds, so iz restavracije nosili cele vrečke.

Kdo je bil tvoj cimer v Pekingu?

Luka Turk, vendar se je poškodoval in se prej vrnil v Slovenijo, zato sem bil v sobi kar sam.

Kar je pomenilo ogromno prostora za Kitajke...

(*smeh*) Ne, so kar bežale pred nami. Ne vem, mogoče so jim prepovedali druženje. Z Luko sva šla v nek nočni klub, pa so se vse razbežale. Mogoče sem previsok.